

AGATHA CHRISTIE

Συνέταιροι στο έγκλημα

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Συνέταιροι στο έγκλημα**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Partners in Crime
Από τις Εκδόσεις HarperCollins *Publishers*, Λονδίνο 2015
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κατερίνα Δουρίδα
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Agatha Christie Limited, 1929. All rights reserved.
AGATHA CHRISTIE, TOMMY AND TUPPENCE, the Agatha Christie Signature
and the AC Monogram Logo are registered trade marks
of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.
All rights reserved.
© Εξωφύλλου: HarperCollins *Publishers* Ltd.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Σύντροφοι στο έγκλημα»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3565-7
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3566-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Συνέταιροι στο έγκλημα

Μετάφραση: Κατερίνα Δουρίδα

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς
Πέντε μικρά γουρουνάκια
Φόνοι με αλφαθητική σειρά
Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές
Ο Πουαρό ερευνά
Φόνος στο πρεσβυτήριο
Το πτώμα στη βιβλιοθήκη
Και δεν έμεινε κανένας
Δέκα ύποπτοι για φόνο
Μια αυτοβιογραφία
Έγκλημα στο γκολφ
Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ
Οι Μεγάλοι Τέσσερις
Θανάσιμος κίνδυνος
Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό
Η φαρμακερή πένα
Πρόσκληση σε φόνο
Ο μυστικός αντίπαλος
Η δοκιμασία της αθωότητας
Το μυστικό του Τσίμνεις
Φόνος στη Μεσοποταμία
Το μυστήριο του Μπλε Τρένου
Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή
Πουαρό
Τραγωδία σε τρεις πράξεις
Οι άθλοι του Ηρακλή

Σίκαλη στην τσέπη
Ο καθρέφτης ράγισε
Ν ή Μ;
Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;
Το μυστήριο των επτά ρολογιών
Το μυστήριο του Λίστερντεϊλ
Σιωπηλός μάρτυρας
Έγκλημα στον Νείλο
Έγκλημα κάτω από τον ήλιο
Μυστήριο στην Καραϊβική
Η ξεχασμένη δολοφονία
Ο φόνος είναι εύκολος
Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας
Ο Ωχρός Ίππος
Το μυστήριο του Σίταφορντ
Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ
Με ανοιχτά χαρτιά
Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης
πουτίγκας
Το τρένο των 16:50
Τα δεκατρία προβλήματα
Συνέταιροι στο έγκλημα
Ατέλειωτη νύχτα
Επιβάτης για Φρανκφούρτη
Ο άντρας με το καφέ κοστούμι
Προς το μηδέν

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	9
1. Μια νεράιδα στο διαμέρισμα	11
2. Μια τσαγιέρα	19
3. Η υπόθεση του ροζ μαργαριταριού	31
4. Η περιπέτεια με τον καταχθόνιο ξένο	50
5. Με μεταμφίεση βασιλιά	68
6. Ο κύριος που ντύθηκε εφημερίδα	76
7. Η υπόθεση της αγνοούμενης κυρίας	86
8. Η τυφλόμυγα	101
9. Άνθρωπος στην ομίχλη	115
10. Ο θροϊστής	134
11. Το μυστήριο του Σάνιντεϊλ	150
12. Το σπίτι όπου ελλοχεύει ο θάνατος	167
13. Το ακλόνητο άλλοθι	188
14. Η κόρη του κληρικού	209
15. Το Κόκκινο Σπίτι	216
16. Οι μπότες του κυρίου Πρέσβη	228
17. Ο άνθρωπος νο 16	247

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Το βιβλίο της Άγκαθα Κρίστι Συνέταιροι στο έγκλημα, με πρωταγωνιστές την Τάπενς και τον Τόμι, είναι ουσιαστικά μια σειρά ιστοριών με αυτοτελή χαρακτήρα. Εκδόθηκαν για πρώτη φορά το 1929 πρώτα στις Ηνωμένες Πολιτείες και αργότερα, τον ίδιο χρόνο, στη Μεγάλη Βρετανία, ενώ είχαν δημοσιευτεί μεμονωμένα σε διάφορα λογοτεχνικά περιοδικά, όπως το The Sketch magazine την περίοδο 1923-1928.

Κάποιες από αυτές τις ιστορίες μεταφέρθηκαν στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο.

Το κείμενο του οπισθόφυλλου στην αγγλική έκδοση του 1929 των εκδόσεων Collins ήταν το εξής:

Αυτό το γοτευτικά ευφυές βιβλίο αποτελεί μια ευχάριστη έκπληξη για όλους τους θαυμαστές αυτών των έξυπνων ντετέκτιβ που πρωταγωνιστούν στις ιστορίες αγωνίας για τις οποίες η Άγκαθα Κρίστι είναι διάσημη. Μας μιλάει για τις εκπληκτικές περιπέτειες των δύο ερασιτεχνών ντετέκτιβ, του Τόμι, ενός αξιόλογου τριανταδυάχρονου άντρα και της εξίσου αξιόλογης συζύγου του της Τάπενς, οι οποίοι ακολουθούν τις μεθόδους των περιβόητων ηρωικών ντετέκτιβ όπως του Σέρλοκ Χολμς, του επιθεωρητή Φρεντς, του Ρότζερ Σέρινγκαμ, του Μπουλντόγκ Ντράμοντ, του πατρός Μπράουν, ακόμα και του ίδιου του κυρίου Πουαρό. Το ένα πρόβλημα μετά το άλλο εμφανίζεται μπροστά τους για να βρει τη λύ-

ση του, και η αφήγηση των προσπαθειών τους να τιμήσουν το σλόγκαν τους «Οι Φοβεροί Ντετέκτιβ του κυρίου Μπλαντ! Λύνουμε κάθε υπόθεση σε είκοσι τέσσερις ώρες!» προσφέρει μια απολαυστική ανάγνωση.

Μια νεράιδα στο διαμέρισμα

Η κυρία Τόμας Μπέρεσφορντ άλλαξε στάση στον καναπέ και κοίταξε μουτρωμένη έξω από το παράθυρο του διαμερίσματος. Δε θα έλεγες πως υπήρχε και καμιά φοβερή θέα, μιας και όλο κι όλο που έβλεπες απέναντι ήταν ένα μικρό συγκρότημα διαμερισμάτων. Η κυρία Μπέρεσφορντ αναστέναξε και ύστερα χασμουρήθηκε.

«Θα ευχόμουν», είπε, «να γινόταν κάτι».

Ο άντρας της την κοίταξε επιτιμητικά.

«Για πρόσεχε, Τάπενς, αυτή η επιθυμία σου για ένα οποιοδήποτε συμβάν με ανησυχεί».

Η Τάπενς αναστέναξε και μισόκλεισε ονειροπόλα τα μάτια της.

«Όπου, λοιπόν, ο Τόμι και η Τάπενς παντρεύτηκαν», είπε σαν να έψελνε, «και έζησαν ευτυχισμένοι. Και ύστερα από έξι χρόνια ζούσαν ακόμη καλά και καλύτερα. Φοβερό», είπε, «πόσο διαφορετικά είναι πάντοτε τα πράγματα απ' ό,τι νόμιζες πως θα είναι».

«Πολύ βαθιά σκέψη, Τάπενς. Καθόλου πρωτότυπη όμως. Σπουδαίοι ποιητές κι ακόμα πιο σπουδαίοι θεολόγοι το έχουν πει πριν από σένα και, συγγνώμη κιόλας, το έχουν πει καλύτερα από σένα».

«Έξι χρόνια πριν», συνέχισε το βιολί της η Τάπενς, «θα έπαιρνα όρκο ότι με μπόλικά λεφτά για να κάνω αγορές και μ' εσένα για άντρα μου, η ζωή θα ήταν ένα υπέροχο γλυκό τραγούδι, σαν κι εκείνα των ποιητών, που δείχνεις τόσο να εκτιμάς».

«Εμένα έχεις βαρεθεί ή το χρήμα;» ρώτησε ψυχρά ο Τόμι.

«Η λέξη “βαρεθεί” δεν είναι η σωστή», είπε η Τάπενς ευγενικά. «Συνήθισα την ευτυχία μου, αυτό είναι όλο. Όπως ακριβώς κάποιος που δε σκέπτεται ποτέ τι θείο δώρο είναι να μπορεί να αναπνέει από τη μύτη του, παρά μόνο όταν κρυολογήσει και πάψει να μπορεί».

«Μήπως θέλεις να σε παραμελήσω λίγο;» ρώτησε ο Τόμι. «Μήπως να άρχιζα να βγαίνω με άλλες σε τίποτα νυχτερινά κέντρα ή κάτι τέτοιο;»

«Θα ήταν άχρηστο», είπε η Τάπενς. «Το μόνο που θα γινόταν θα ήταν να με βρεις εκεί με άλλους άντρες. Και ενώ εγώ θα ήμουν απολύτως σίγουρη ότι καρφί δε σου καίγεται για άλλες γυναίκες, εσύ ποτέ δε θα ήσουν απόλυτα σίγουρος πως εγώ δε νοιάζομαι για άλλους άντρες. Οι γυναίκες αυτά τα παίζουν στα δάχτυλα».

«Μόνο που οι άντρες κερδίζουν πόντους στη μετριοφροσύνη», μουρμούρισε ο άντρας της. «Αλλά τότε τι σου συμβαίνει, Τάπενς; Σε τι οφείλεται αυτή η τόσο έντονη δυσθυμία;»

«Δεν ξέρω. Θα ήθελα να συμβεί κάτι. Κάτι συναρπαστικό. Θα σου άρεσε, Τόμι, να βγεις ξανά να κυνηγάς Γερμανούς κατάσκοπους; Για θυμήσου τις άγριες και επικίνδυνες εκείνες μέρες που περάσαμε κάποτε. Ξέρω βέβαια ότι τώρα πια ανήκεις, κατά κάποιον τρόπο, στις Μυστικές Υπηρεσίες, αλλά αυτό είναι δουλειά γραφείου και μόνο».

«Εννοείς πως θα σου άρεσε να με στείλουν στα βάθη της Ρωσίας μεταμφιεσμένο σε μπολσεβίκο λαθρέμπορο ή κάτι παρόμοιο;»

«Κάτι τέτοιο θα ήταν ανώφελο καθώς δε θα με άφηναν να έρθω κι εγώ μαζί σου», είπε η Τάπενς, «κι εγώ είμαι εκείνη που έχει τρομερή επιθυμία να κάνει κάτι. Θέλω να κάνω κάτι. Αυτό είναι που λέω συνεχώς κάθε μέρα».

«Μα πώς; Δεν έχεις τις δουλειές του σπιτιού;» απάντησε ο Τόμι.

«Είκοσι λεπτά δουλειάς κάθε μέρα, μετά το πρωινό, και όλα στην εντέλεια. Έχεις μήπως παράπονο;»

«Η νοικοκυροσύνη σου, Τάπενς, είναι τόσο τέλεια που καταντά μονότονη σχεδόν».

«Εκτιμώ πολύ την αναγνώριση», είπε η Τάπενς. «Εσύ, φυσικά,

έχεις δουλειά», συνέχισε η Τάπενς, «όμως, για πες μου, Τόμι, δε σου έρχεται ποτέ μια μυστική λαχτάρα για κάτι συναρπαστικό, για να συμβούν κάποια πράγματα;»

«Όχι», είπε ο Τόμι, «έτσι νομίζω τουλάχιστον. Ωραίο είναι να θέλει κανείς να συμβούν διάφορα, όμως αυτά μπορεί να μην είναι και τόσο ευχάριστα».

«Μα τι εγκρατείς που είναι οι άντρες», είπε αναστενάζοντας η Τάπενς. «Δεν έχεις νιώσει ποτέ έναν κρυφό πόθο για κάτι ρομαντικό, κάτι περιπετειώδες στη ζωή σου;»

«Τάπενς, για πες, τι διάβασες τελευταία;» ρώτησε ο Τόμι.

«Μα για σκέψου τι συναρπαστικό θα ήταν», συνέχισε η Τάπενς, «αν ακούγαμε να βροντάνε την πόρτα, ανοίγαμε κι έπεφτε μέσα ένας νεκρός άντρας».

«Αν ήταν νεκρός δε θα μπορούσε να βροντάει», υπογράμμισε ο Τόμι.

«Μα ξέρεις τι θέλω να πω», είπε η Τάπενς. «Πάντοτε βροντάνε πριν πεθάνουν και πέφτουν στα πόδια σου ψελλίζοντας κάποιες αινιγματικές λέξεις. “Η Πιτσιλωτή Λεοπάρδαλη”, ή κάτι τέτοιο».

«Θα συμβούλευα μαθήματα Σοπενχάουερ ή Καντ», είπε ο Τόμι.

«Κάτι τέτοια είναι για σένα», είπε η Τάπενς. «Χοντραίνεις και γίνεσαι σπιτόγατος».

«Καθόλου», είπε θιγμένος ο Τόμι. «Άλλωστε, εσύ κάνεις ασκήσεις για αδυνάτισμα».

«Όλοι κάνουν», είπε η Τάπενς. «Και όταν είπα ότι χοντραίνεις, στην πραγματικότητα, το είπα μεταφορικά, εννοούσα ότι έχεις χρήματα και άνεση και έχεις κατακάσει».

«Δεν καταλαβαίνω τι σ’ έχει πιάσει», είπε ο άντρας της.

«Η δίψα για περιπέτεια», μουρμούρισε η Τάπενς. «Και είναι οπωσδήποτε προτιμότερη από τη δίψα για ειδύλλια. Καμιά φορά με πιάνει κι αυτή. Φαντασιώνομαι πως συναντώ κάποιον άντρα, έναν αληθινά ωραίο άντρα...»

«Έχεις συναντήσει εμένα», είπε ο Τόμι. «Δε σου είναι αρκετό αυτό;»

«Έναν μελαχρινό, λιγνό, τρομερά δυνατό, από εκείνους τους άντρες που μπορούν να καβαλικεύουν και να πιάνουν με λάσο άγρια άλογα...»

«Συμπλήρωσε την εικόνα με δερμάτινα παντελόνια και καουμπόικο καπέλο», διέκοψε με σαρκασμό ο Τόμι.

«...και που να έχει ζήσει με τους Αγρίους», συνέχισε η Τάπενς. «Θα ήθελα να με ερωτευτεί τρελά. Κι εγώ, φυσικά, θα τον είχα αποθαρρύνει σαν ενάρτεη γυναίκα, πιστή στους όρκους του γάμου της, όμως η καρδιά μου, στα κρυφά, θα ήταν δική του».

«Εντάξει», είπε ο Τόμι, «κι εγώ συχνά έχω ευχηθεί να συναντήσω μια αληθινά ωραία κοπέλα. Μια κοπέλα με ανοιχτόξανθα μαλλιά η οποία θα με ερωτευτεί με πάθος. Μόνο που εγώ δε νομίζω ότι θα την αποθαρρύνω... τι λέω, μάλλον είμαι σίγουρος ότι δε θα την αποθαρρύνω».

«Αυτό», είπε η Τάπενς, «είναι λαδιά».

«Αλήθεια, Τάπενς, τι σου συμβαίνει;» ρώτησε ο Τόμι. «Δεν έχεις ποτέ μιλήσει έτσι».

«Ναι, αλλά ξέρεις, βράζω μέσα μου εδώ και πολύ καιρό», είπε η Τάπενς. «Ξέρεις είναι επικίνδυνο να έχεις ό,τι θέλεις – και μαζι τα χρήματα για να αγοράζεις πράγματα. Βέβαια, υπάρχουν πάντοτε τα καπέλα».

«Έχεις πια σχεδόν σαράντα καπέλα», είπε ο Τόμι, «κι όλα είναι ίδια».

«Έτσι είναι τα καπέλα», είπε η Τάπενς. «Δεν είναι πράγματι ίδια. Υπάρχουν *nuances*. Σήμερα το πρωί είδα ένα στις Βάιολετ».

«Αν δεν έχεις τίποτα καλύτερο να κάνεις από το να συνεχίσεις να αγοράζεις καπέλα που δε χρειάζεσαι...»

«Περί αυτού πρόκειται», είπε η Τάπενς, «έτσι είναι ακριβώς. Αν είχα να κάνω κάτι καλύτερο. Θα έπρεπε να ασχολούμαι με φιλανθρωπίες. Αχ, βρε Τόμι, θα ήθελα τόσο πολύ να συμβεί κάτι συνταρακτικό. Αισθάνομαι, στ' αλήθεια νιώθω πως θα μας έκανε καλό. Αν μπορούσαμε να βρούμε ένα μαγικό...»

«Α!» έκανε ο Τόμι. «Πολύ περιέργο αυτό που μόλις είπες».

Σηκώθηκε και διέσχισε το δωμάτιο. Άνοιξε το συρτάρι ενός γραφείου, έβγαλε μια μικρή φωτογραφία και την έφερε στην Τάπενς.

«Α, τις εμφάνισες λοιπόν», είπε η Τάπενς. «Αυτή ποια είναι, εκείνη που τράβηξες εσύ εδώ μέσα, ή αυτή που τράβηξα εγώ;»

«Αυτή που τράβηξα εγώ. Η δική σου δε βγήκε. Δεν την είχες φωτίσει αρκετά. Έτσι κάνεις πάντα».

«Καλό είναι», είπε η Τάπενς, «να έχεις κι εσύ κάτι που να νομίζεις ότι το κάνεις καλύτερα από μένα».

«Ανόητη παρατήρηση, αλλά, προς το παρόν, δε θα τη σχολιάσω. Αυτό που ήθελα να σου δείξω είναι αυτό».

Έδειξε έναν μικρό λευκό λεκέ πάνω στη φωτογραφία.

«Αυτό είναι ένα γδάρσιμο του φιλμ», είπε η Τάπενς.

«Καθόλου», είπε ο Τόμι. «Αυτό, Τάπενς, είναι μια νεράιδα».

«Τόμι, με δουλεύεις».

«Δες και μόνη σου».

Της έδωσε έναν μεγεθυντικό φακό. Η Τάπενς τον πήρε και εξέτασε προσεκτικά τη φωτογραφία. Κοιτάζοντας με τον μεγεθυντικό φακό και με μια δόση φαντασίας, μπορούσες να πάρεις αυτό το γδάρσιμο σαν μια μικρή φιγούρα σκαρφαλωμένη στο προστατευτικό του τζακιού. «Έχει φτερά», φώναξε η Τάπενς. «Τι αστείο, μια αληθινή ζωντανή νεράιδα στο διαμέρισμά μας. Μήπως να το αναφέρουμε στον Κόναν Ντόιλ; Αχ, Τόμι! Λες να πραγματοποιήσει τις ευχές μας;»

«Θα το μάθεις γρήγορα», είπε ο Τόμι. «Όλο το απόγευμα τρελάθηκες να εύχεσαι να συμβεί κάτι».

Τη στιγμή αυτή η πόρτα άνοιξε κι ένα ψηλό αγόρι γύρω στα δεκαπέντε που έμοιαζε να μην ξέρει αν είναι μπάτλερ ή γκρουμ ρώτησε με εξαιρετικά καθωσπρέπει σιλή:

«Είστε στο σπίτι, κυρία; Μόλις χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας».

«Θα ήθελα να μην πηγαίνει τόσο συχνά στο σινεμά ο Άλμπερτ», είπε αναστενάζοντας η Τάπενς, αφού έδωσε τη συγκατάθεσή της και ο Άλμπερτ βγήκε από το δωμάτιο. «Τώρα το παίζει μπάτλερ στο

Λονγκ Άιλαντ. Δόξα τω θεώ τον γιάτρεψα από τη μανία να ζητάει από τους ανθρώπους τις κάρτες τους και να μου τις φέρνει στον δίσκο».

Η πόρτα άνοιξε πάλι και ο Άλμπερτ ανακοίνωσε: «Ο κύριος Κάρτερ», σαν να ανακοίνωνε έναν βασιλικό τιτλούχο.

«Ο Αρχηγός», μουρμούρισε ο Τόμι έκπληκτος.

Η Τάπενς πετάχτηκε πάνω με μια κραυγή χαράς και χαιρέτησε τον ψηλό γκριζομάλλη άντρα με το διαπεραστικό βλέμμα και το νωχελικό χαμόγελο.

«Κύριε Κάρτερ, χαίρομαι *πάρα πολύ* που σας βλέπω».

«Πολύ καλά κάνετε, κυρία Τόμι. Για πέστε μου τώρα, η ζωή σας γενικώς πώς είναι;»

«Ικανοποιητική αλλά βαρετή», απάντησε η Τάπενς με μάτια που άστραφταν.

«Όλο και πιο καλά», είπε ο κύριος Κάρτερ. «Είναι ολοφάνερο ότι σας βρίσκω στην κατάλληλη διάθεση».

«Αυτό», είπε η Τάπενς, «μου ακούγεται ενδιαφέρον».

Ο Άλμπερτ, εξακολουθώντας να το παίζει μπάτλερ του Λονγκ Άιλαντ, έφερε τσάι. Όταν η όλη διαδικασία ολοκληρώθηκε άψογα κι εκείνος έφυγε κλείνοντας πίσω του την πόρτα, η Τάπενς εκδηλώθηκε και πάλι φωνάζοντας:

«Κάτι υπαινίσσεστε, κύριε Κάρτερ, έτσι δεν είναι; Θα μας στείλετε σε αποστολή στα βάθη της Ρωσίας;»

«Όχι ακριβώς», είπε ο κύριος Κάρτερ.

«Πρόκειται όμως για κάτι, ναι;»

«Ναι... πρόκειται για κάτι. Δε νομίζω πως είστε απ' αυτούς που αποφεύγουν τους κινδύνους, κυρία Τόμι, ή κάνω λάθος;»

Τα μάτια της Τάπενς έλαμψαν από ενθουσιασμό.

«Πρέπει να γίνει κάποια δουλειά για το Υπουργείο μου και φαντάζομαι – απλώς φαντάζομαι – ότι θα ταίριαζε σ' εσάς τους δυο».

«Συνεχίστε», είπε η Τάπενς.

«Βλέπω πως διαβάζετε την *Daily Leader*», συνέχισε ο κύριος Κάρτερ παίρνοντας την εφημερίδα από το τραπέζι.

Την άνοιξε στη σελίδα με τις αγγελίες και δείχνοντας μια απ' αυτές με το δάχτυλό του την έσπρωξε προς τη μεριά του Τόμι.

«Για διαβάστε μας τι γράφει εδώ», είπε.

Ο Τόμι διάβασε.

«Διεθνές Γραφείο Ιδιωτικών Ερευνών, Θίοντορ Μπλαντ. Διακριτικές Έρευνες. Πολυάριθμο προσωπικό έμπιστων και υψηλών προδιαγραφών πρακτόρων. Απόλυτη εχεμύθεια. Δωρεάν συμβουλές. Οδός Χάλεχαμ 118».

Ο Τόμι κοίταξε ερωτηματικά τον κύριο Κάρτερ. Εκείνος έγνεψε καταφατικά.

«Αυτή η εταιρεία έφθινε για αρκετό καιρό τώρα», ψιθύρισε. «Κάτι φίλοι μου την αγόρασαν για ένα κομμάτι ψωμί. Σκεφτήκαμε να τη βάλουμε μπρος ξανά για... ας πούμε, έξι μήνες. Και βέβαια, για το διάστημα αυτό, θα πρέπει να έχει κάποιον διευθυντή».

«Ο κύριος Θίοντορ Μπλαντ τι έγινε;» ρώτησε ο Τόμι.

«Φοβούμαι ότι ο κύριος Μπλαντ υπήρξε μάλλον αδιάκριτος. Στην ουσία, αναγκάστηκε να μπει στη μέση η Σκότλαντ Γιαρντ. Ο κύριος Μπλαντ κρατείται με έξοδα του Βασιλείου της Αγγλίας και δεν πρόκειται να μας πει ούτε τα μισά απ' όσα θα θέλαμε να μάθουμε».

«Καταλαβαίνω, κύριε. Ή τουλάχιστον, νομίζω ότι καταλαβαίνω», είπε ο Τόμι.

«Προτείνω να πάρετε έξι μήνες άδεια από το γραφείο. Μια αναρρωτική. Φυσικά, αν επιθυμείτε, στο μεταξύ, να διευθύνετε μια Εταιρεία Ιδιωτικών Ερευνών υπό το όνομα “Θίοντορ Μπλαντ”, εγώ δεν έχω καμιά σχέση».

Τα μάτια του Τόμι κοίταξαν στα ίσια τον Αρχηγό.

«Κάποιες οδηγίες, κύριε;»

«Πιστεύω ότι ο κύριος Μπλαντ έκανε κάποιες δουλειές με το εξωτερικό. Προσέξτε κάποιες γαλάζιες επιστολές με ρωσικές σφραγίδες. Προέρχονται από κάποιον έμπορο αλλαντικών που

ψάχνει εναγωνίως να βρει τη γυναίκα του που ήρθε στη χώρα μας ως πρόσφυγας πριν από μερικά χρόνια. Υγράνετε τη σφραγίδα και θα βρείτε να κρύβεται κάτω της ο αριθμός 16. Αντιγράψτε αυτά τα γράμματα και στείλτε μου τα πρωτότυπα. Επίσης, αν έρθει κάποιος στο γραφείο και αναφέρει τον αριθμό 16, ειδοποιήστε με αμέσως».

«Εντάξει, κύριε», είπε ο Τόμι. «Κάτι άλλο;»

Ο κύριος Κάρτερ πήρε τα γάντια του από το τραπέζι και ετοιμάστηκε να φύγει.

«Μπορείτε να λειτουργείτε όπως νομίζετε το Γραφείο. Θεωρώ», είπε και τα μάτια του σπινθήρισαν ελαφρά, «πως θα το βρει διασκεδαστικό η κυρία Τόμι να δοκιμάσει την τύχη της σε μια μικρή αστυνομική φύσεως δουλειά».

*Αν ξοδεύεις σε λόγια όλη σου την ενέργεια,
δε σου μένει πολλή για πράξεις.*

Λαχταρώντας την περιπέτεια, ο Τόμι και η Τάπενς δε διστάζουν στιγμή όταν τους προτείνεται να αναλάβουν το Διεθνές Γραφείο Ιδιωτικών Ερευνών Μπλαντ.

Κι έτσι, αφού θριαμβεύουν βρίσκοντας το χαμένο ροζ μαργαριτάρι, η μια συναρπαστική υπόθεση διαδέχεται την άλλη για το δαιμόνιο ζεύγος: μια δολοφονία σε γήπεδο γκολφ· μυστηριώδη μηνύματα στις προσωπικές αγγελίες των εφημερίδων, ακόμα και η κατά τα φαινόμενα αθώα αποστολή ενός κουτιού με σοκολατάκια.

 AGATHA
CHRISTIE

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23625

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ